87

எல்லாரும் விடையளிக்க வேண்டிய ஒரு கேள்வி

படிப்பதற்காக கொடுக்கப்பட்டவைகள் #38

VII. இயேசுவின் ஊழியத்தில் கடைசி வாரம் (தொடர்ச்சி).
- H. வெள்ளிக்கிழமை*: இயேசுவினுடைய மரண நாள் (தொடர்ச்சி).
  - 7. ரோமர்களால் விசாரிக்கப்படுதல் (தொடர்ச்சி):
    - b. இரண்டாம் நிலை: ஏரோது அந்திப்பாவுக்கு முன்பாக (குற்றம் இல்லாதவராகக் காணப்படுதல்) (லூக். 23:8-12).
    - c. மூன்றாம் நிலை: பிலாத்துவுக்கு முன்பாக (மரண தண்டனை விதிக்கப்படுதல்) (மத். 27:15-31அ; மாற். 15:6-20அ; லூக். 23:13-25; யோவா. 18:39-19:16).

அறிமுகம்

நமது முந்திய பாடம், இயேசுவை விசாரணை செய்த நிகழ்ச்சிகளின் கடைசிப் பாடத்தின் முதல் பகுதியாக இருந்தது. "இயேசுவை நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?'' என்பதே அதன் வலியுறுத்தமாக இருந்தது (மத். 27:22ஐக் காணவும்). இருவர் தங்களின் பதிலுரைகளில் வலிவார்ந்தவர்களாயிருக்கக் கண்டோம்: உண்மையில் பேதுரு, "நான் அவரை மறுதலிப்பேன்!" என்று கூறினார், சனதெரீன் சங்கத்தார், "நாங்கள் அவரைப் பழித்துரைப்போம்!" என்று கூறினார்கள். இருப்பினும் இன்னொருவர் இந்தக் கேள்வியுடன் போராடிக் கொண்டிருந்தார்: பிலாத்து, "நான் அவரை விடுதலை செய்வேன்" என்று கூறவேண்டும் என்பதை அறிந்திருந்தார், ஆனால் அவர் தாம் அதைச் செய்தால் ஏற்படக்கூடிய அரசியல் ரீதியான கலவரங்களை நினைத்துப் பயந்தார். பாடத்தின் இந்த இரண்டாவது பகுதியை நாம் படிக்கையில், ''இயேசுவை நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?'' என்ற கேள்விக்கு மற்றவர்கள் எவ்வாறு பதில் அளித்தனர் என்று கவனிப்போம். நாம் பிலாத்துவின் கடைசி பதிலையும் காண்போம்.

ஏரோது: "நான் ஆர்வமுள்ளவனாக மாத்திரம் இருப்பேன்" (லூக். 23:5-11)

நமது முந்திய பாடத்தின் முடிவில், பிலாத்து தமது இக்கட்டான நிலைக்குத் தீர்வு ஒன்றைக் கண்டதாக நினைத்தார். அவர், இயேசு கலிலேயாவிலிருந்து வந்தவர் என்று அறிந்தார் (வ. 5, 6), அது ஏரோது அந்திப்பாவின் ஆளுகைப் பகுதிக்குள் இருந்தது, எனவே "அந்நாட்களில் எருசலேமிலே வந்திருந்த ஏரோதுவினிடத்தில் அவரை அனுப்பினான்"[1] (வ. 7). இயேசுவை ஏரோதிடம் திருப்பியதின்மூலம் ஆளுநர் அநேகமாக இருமடங்கான ஒரு நோக்கத்தை நிறைவேற்ற நம்பிக்கையாய் இருந்திருக்கலாம்: தொல்லை பிடித்த பிரச்சனையொன்றைத் தம்மைவிட்டு நீக்கிப் போடுவார், மற்றும் தமக்கும், செல்வாக்குமிகுந்த அந்த ஆட்சியாளருக்கும் இடையில் உள்ள உறவுமுறைகளை மேம்படுத்திக் கொள்ளவும் செய்வார் (23:12ஐக் காணவும்).[2]

ரோமப் படை வீரர்கள் இயேசுவை ஏரோதுவிடம் கூட்டிச் சென்றனர்.[3] அவர்களுக்குப் பின்னால் "பிரதான ஆசாரியரும் வேதபாரகரும்" விடாப்பிடியாகச் சென்றனர் (வ. 10). ஊர்வலமானது ஏரோது தங்கியிருந்த இடத்திற்குச் சென்றபோது, அந்த அரசன் "மிகவும் சந்தோஷப்பட்[டான்]; ஏனெனில் ஏரோது இயேசுவின் கீர்த்தியைக் கேள்விப்பட்டு, அவரைப் பார்க்க விரும்பினான்" (வ. 8அ; மத். 14:1; லூக். 9:7-9ஐக் காணவும்). இயேசுவைப் பார்ப்பதற்கோ அல்லது அவருடைய போதனையைக் கேட்பதற்கோ ஏரோது விருப்பமாயிருந்ததில்லை; அவர் [ஏரோது] வெறும் ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். இயேசுவுக்கு அவருடைய ஆர்வத்தைத் திருப்திப்படுத்தும் விருப்பம் எதுவும் இல்லாதிருந்தது (மத். 7:6ஐக் காணவும்). அவரிடத்தில் ஏரோது கேள்வி கேட்டபோது, ''அவர் மறுமொழியாக அவனுக்கு ஒன்றுஞ்சொல்லவில்லை" (லூக். 23:9; ஏசா. 53:7ஐக் காணவும்). இந்த அரசர் ஒரு மந்திர வித்தைக் காட்சியால் பொழுதைப் போக்கலாம் என்றும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார் (லூக். 23:8ஆ) - ஆனால் கிறிஸ்து ஒருக்காலும், வற்புறுத்துதலின் பேரில் அற்புதங்களைச் செய்ததில்லை (மத். 12:38, 39; 16:1, 4ஐக் காணவும்). அவரது "அடையாளங்கள்" அதிகம் மும்முரமான நோக்கங் கொண்டிருந்தன.

இயேசு கோமாளித்தனம் [play the fool[4]] செய்ய மறுத்தபோது, ஏரோது தனது சொந்தப் பொழுதுபோக்கினைக் கண்டுபிடித்தார். விரைவிலேயே ஒரு சர்க்கஸ் நடப்பது போன்ற சூழ்நிலை உருவாயிற்று. ஒரு பக்கத்தில் பிரதான ஆசாரியர்களும் வேதபாரகர்களும், குற்றச்சாட்டுகளை உரக்கக் கூறிக்கொண்டிருந்தனர் (லூக். 23:10). அறையின் மையத்தில், கோமாளி போல் உடை உடுத்தப்பட்ட[5] இயேசு இருந்தார், இவ்வேளையில் அரசனும் அவரது படைவீரர்களும் அவரை[இயேசுவை]ச் சுற்றி வந்து கேலி பேசி ஆடினார்கள் (லூக். 23:11அ).[6] கடைசியில் அவர்கள் அந்தப் பிள்ளை விளையாட்டில் களைப்புற்றனர், ஏரோது ''அவரைத் திரும்பப் பிலாத்துவினிடத்திற்கு அனுப்பினான்" (லூக். 23:11ஆ).

துரதிர்ஷ்டவசமாக, இன்றைய நாட்களில் சிலர், இயேசுவின்மீது

ஏரோது கொண்டிருந்ததை விட அதிகமான ஆர்வம் கொண்டவர்களாய் இருப்பதில்லை. அவர்கள் அவரைப் பற்றி வினோதமான ஆர்வமுடையவர் களாய் இருக்கின்றனர். கலந்துரையாடலானது ஒரு மேலோட்டமான நிலையில் காத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் வரை, அவர்கள் அவரைப் பற்றி அதிகமாய்க் கற்றுக்கொள்ள மனவிருப்பமுள்ளவர்களாய் இருக்கின்றனர், ஆனால் அவர்கள், இயேசு உண்மையிலேயே யாராக இருக்கின்றார் என்பதைக் கண்டறிவதற்காக சுவிசேஷ விவரங்களை ஒருக்காலும் தீவிரமாக வாசித்துப் படிப்பதில்லை. அந்தக் காரணத்தினால், அவர்கள் அவரைத் தேவனுடைய குமாரன் என்று ஒருக்காலும் ஏற்றுக்கொள்வதோ அல்லது அவருக்குத் தங்கள் வாழ்வை ஒப்புவிப்பதோ இல்லை. ஒரு பழைய மரபுக் கூற்றானது, "ஆர்வமிகுதி பூனையைக் கொன்றது" என்று கூறுகிறது; இயேசுவின்மீது ஒருவர் கொண்டுள்ள ஆர்வமானது ஒருக்காலும் கவனம் குவிக்கப்படாதிருந்தால், அது அப்படிப்பட்டவரின் ஆத்துமாவைக் கொல்லவும்கூடும்.

குும்பல்: "நாங்கள் அவரைச் சிலுவையில் அறைவோம்" (மத். 27:15-23; மாற். 15:6-14; லூக். 23:12-23; யோவா. 18:39-19:12)

பிலாத்து, இயேசுவை ஏரோதுவினிடத்தில் அனுப்பியதால் ஒரு நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டார்: அவர் அந்த அரசருடன் தம் உறவுமுறையை மேம்படுத்திக் கொண்டார் (லூக். 23:12). இருப்பினும், அவர் இன்னொரு நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளவில்லை: இயேசுவைக் கையாளுவதில் அவர் இன்னமும் பொறுப்புக் கொண்டிருந் தார். இந்த ஆளுநர் அவரை [இயேசுவை] விடுதலை செய்வதற்குத் திரும்பவும் முயற்சி செய்தார்.

> பிலாத்து பிரதான ஆசாரியர்களையும் அதிகாரிகளையும் ஜனங் களையும் கூடிவரச் செய்து, அவர்களை நோக்கி: ஜனங்களைக் கலகத்துக்குத் தூண்டிவிடுகிறவனாக இந்த மனுஷனை என்னிடத்தில் கொண்டுவந்தீர்கள்; நான் உங்களுக்கு முன்பாக விசாரித்தபோது, இவன்மேல் நீங்கள் சாட்டுகிற குற்றங்களில் ஒன்றையும் நான் இவனிடத்தில் காணவில்லை. உங்களை ஏரோதினிடத்திற்கும் அனுப் பினேன்; அவரும் இவனிடத்தில் குற்றம் காணவில்லை;[7] மரணத்துக் கேதுவாக இவன் ஒன்றும் செய்யவில்லையே. ஆனபடியால் இவனைத் தண்டித்து, விடுதலையாக்குவேன் என்றான் (லூக். 23:13-16).

பிலாத்து, இயேசுவை "குற்றமற்றவர்" என்று இரண்டாவது முறையாக அறிவித்தார். இது ஒரு கேள்வியைத் தூண்டுகிறது: பிலாத்து அவரைக் குற்றமறியாதவர் என்று கண்டறிந்தால், அவருக்குத் தண்டனையை முன்மொழிந்தது ஏன்? அந்த ஆளுநர், கிறிஸ்துவைச் சவுக்கால் அடிக்கச் செய்வதின்மூலம் யூதர்களைச் சமாதானப்படுத்தலாம் என்று நம்பிக்கையா யிருந்தார், அதன்மூலம் அவர் பின்பு இயேசுவை விடுதலை செய்யக்கூடும்

(லூக். 23:16; வ. 22ஐயும் காணவும்). லூக்கா 23:16ல் உள்ள "தண்டித்து" என்ற வார்த்தை, "போதித்து அல்லது பயிற்றுவித்து" என்ற முதன்மை அர்த்தத்தைக் கொண்டுள்ளது.[8] உண்மையில் பிலாத்து யூதத் தலைவர் களிடம், "நான் இந்த மனிதனுக்கு ஒரு பாடம் போதிப்பேன்!" என்றே கூறினார் (ABயில் காணவும்).

சவுக்கினால் அடிக்கப்படும் அறைதான் இந்தப் "பாடம்" செயல் படுத்தப்பட்ட "பள்ளி வகுப்பறையாக" இருந்தது (யோவா. 19:1; மத். 27:26; மாற். 15:15ஐக் காணவும்).[9] ரோமர்களின் சவுக்கடிக்கு உட்படுதல் பற்றிப் பின்வரும் விவரிப்பை J. W. ஷெப்பர்டு அவர்கள் கொடுத்தார்:

> சவுக்கு என்பது அநேக வார்கள் கொண்ட ஒரு சாட்டையாக இருந்தது, அந்த வார்கள் ஒவ்வொன்றிலும் காரீயத்தினால் ஆன கூர்முட்களுள்ள விதை வடிவத்திலான குண்டுகள் அல்லது எலும்பு களின் அல்லது முள்ளுகளின் கூர்மையான துண்டுகள் பொதியப் பட்டிருக்கும். குற்றவாளியின் உடைகள் களையப்பட்டு, அவரது முதுகு வளைந்த நிலையில் அவரது கைகள் ஒரு தூணில் கட்டப்பட்டு, [தண்டனை நிறைவேற்றுகின்ற] ஆறுபேரால் அவர் [சவுக்கினால்] அடிக்கப்படுவார், அவர்கள் வாதிக்கும் இந்தக் கருவிகளினால், கைதிக்கு ஏறக்குறைய மரணம் ஏற்படும் வகையில் கொடூரத்துடன் அவர்மீது தாக்குவார்கள். இரத்தக் குழாய்களும் சிலவேளைகளில் உள்ளுறுப்புகளும் வெளித்தெரியும்படி ஒவ்வொரு அடியும், நடுங்கும் சதையைக் கிழித்து உள்ளிறங்கும். அடிக்கடி இந்தச் சவுக்கடியானது முகத்தைத் தாக்கி, கண்களையும் பற்களையும் வெளித்தள்ளச் செய்யும். சவுக்கடி என்பது எப்போதும் மயக்கமடைதலிலும் சில வேளைகளில் மரணத்திலும்கூட முடியும்.[10]

இவ்வாறு இயேசு "தண்டிக்கப்பட்டார்." அவை போதுமானவையல்ல என்பதுபோல், பின்பு அவர் அந்த அடித்தல்களுக்குப் பொறுப்பேற்று இருந்தவர்களால் ஏளனம் செய்யப்பட்டார். போர்ச்சேவகர்கள், "முள்ளு களினால்[11] ஒரு முடியைப் பின்னி அவர் சிரசின்மேல் வைத்து, சிவப்பான ஒரு அங்கியை[12] அவருக்கு உடுத்தி, யூதருடைய ராஜாவே, வாழ்க என்று சொல்லி, அவரைக் கையினால் அடித்தார்கள்" (யோவா. 19:2, 3; மத். 20:19ஐக் காணவும்).

பிலாத்து, "இந்த மனிதனின் விரோதிகள், இயேசு கடந்து சென்றிருந்த தண்டனையின் விளைவைக் கண்ணோக்கும்போது, நிச்சயமாக இது அவர்களைச் சரிக்கட்டும்!" என்று நினைத்திருக்க வேண்டும். வெளியே சென்ற அவர், "நான் இவனிடத்தில் ஒரு குற்றமும் காணேன் என்று நீங்கள் அறியும்படிக்கு, இதோ, உங்களிடத்தில் இவனை வெளியே கொண்டு வருகிறேன்" என்றார் (யோவா. 19:4அ). இயேசு கூட்டத்தின் முன்பாகக் கொண்டுவரப்பட்டார். அவரது தலையில் முள்முடி இருந்தது (யோவா. 19:5அ); அவரது முன்நெற்றியில் முள்ளுகள் குத்தியதால் அவரது முகத்தில் இரத்தம் வழிந்தோடிற்று. அவரது முதுகுப்பக்கம் கிழிந்துபோன முதுகில் வழியும் இரத்தத்தில் தோய்ந்த அங்கி இருந்தது. இயேசுவைச் சுட்டிக் காட்டி, பிலாத்து அவர்களை நோக்கி: "இதோ, இந்த மனுஷன்!" என்றான்

(யோவா. 19:5இ).[13]

[இயேசுவை] சவுக்கினால் அடித்த நிகழ்ச்சியினால் யூதர்களின் இரத்த தாகம் தணிந்திருக்கும் என்று ஆளுநர் நினைத்தார், ஆனால் அவர் ஏமாற்றம் அடைந்தார். பிரதான ஆசாரியர்களும் அதிகாரிகளும், "சிலுவையில் அறையும் சிலுவையில் அறையும்!" என்று உரத்துக் கூவினர் (யோவா. 19:6அ). வெறுப்புடன், பிலாத்து, "அவரை சிலவையில் அறைய நீங்கள் அவ்வளவு தீர்மானமாய் இருந்தால், நீங்களே இவனைக் கொண்டுபோய்ச் சிலுவையில் அறையுங்கள் - ஏனென்றால் நான் இவனிடத்தில் ஒரு குற்றமும் காணேன்"[14] என்றே கூறினார் (யோவா. 19:6அ-வைக் காணவும்). அவரது குரலில் அநேகமாக ஏளனம் இருந்திருக்கும், ஏனெனில் சிலுவையில் அறைதலைச் செயல்படுத்துவதற்கு ரோமர்கள் யூதர்களை அனுமதிப்ப தில்லை என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார் - மற்றும் அவர்களும் அறிந்திருந்தனர்.

யூதத் தலைவர்கள் அச்சுறுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை. அவர்கள் சற்றும் கடுமை தணியாமல் பிலாத்துவின்மீது வலியுறுத்தத்தை அதிகப்படுத்தினார் கள்: "எங்களுக்கு ஒரு நியாயப்பிரமாணமுண்டு, இவன் தன்னைத் தேவனு டைய குமாரனென்று சொன்னபடியினால், அந்த நியாயப்பிரமாணத்தின் படியே, இவன் சாகவேண்டும்" என்று கூறினர் (யோவா. 19:7).[15] வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லுவதென்றால், "அவர் இராஜதுரோகக் குற்றம் அறியாதவர் என்று நீர் கண்டறிகின்றீரா இல்லையா என்பது எந்த மாறுபாட்டையும் ஏற்படுத்துவதில்லை. அவர் மரிக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்லுகின்றோம், மற்றும் நீர் அவருக்கு மரணதண்டனை விதிக்க வேண்டும்!" என்றே அவர்கள் கூறினர்.

இயேசு தேவனுடைய குமாரனாயிருப்பதாக உரிமைகோரினார் என்று பிலாத்து கேள்விப்பட்டபோது (யோவா. 19:7), இது அவரை "அதிகமாய்ப் பயமடைய"ச் செய்தது (யோவா. 19:8). கிரேக்க மற்றும் ரோமத் தொல்கதைகளில், மனிதர்களின் வடிவை மேற்கொண்ட கடவுள்களைப் பற்றிய பல புராணங்கள் இருந்தன (அப். 14:11, 12ஐக் காணவும்). அவர் [பிலாத்து] தமது அறைக்குத் திரும்ப வந்து, இயேசுவை மீண்டும் ஒருமுறை தம்முன்பாகக் கொண்டு வரச் செய்தார். அவர் இயேசுவைப் பதட்டத் துடன் உற்றுநோக்கி, "நீ எங்கேயிருந்து வந்தவன்?" என்று கேட்டார் (யோவா. 19:9அ). வேறுவார்த்தைகளில் சொல்லுவதென்றால், "நீ பூமியிலிருந்து வந்தாயா அல்லது - ஒலிம்ப்பஸ் மலை போன்ற கடவுள்கள் வாழும் இடங்களான - வானத்தில் இருந்து வந்தாயா?" என்று கேட்டார். "அதற்கு இயேசு மாறுத்தரம் ஒன்றும் சொல்லவில்லை" (யோவா. 19:9ஆ).

அவரைப் பதில் கூறும்படி பிலாத்து வலியுறுத்தினார்: "[விசாரணையின் இவ்வளவு தாமதத்திற்குப் பின்னும்கூட] உன்னைச் சிலுவையில் அறைய எனக்கு அதிகாரமுண்டென்றும், உன்னை விடுதலைபண்ண எனக்கு அதிகாரமுண்டென்றும் உனக்குத் தெரியாதா?" (யோவா. 19:10). பின்பு இயேசு பேசினார் - ஆனால் அவரது பதிலானது பிலாத்துவின் சிந்தையை விடுவிக்கவில்லை: "பரத்திலிருந்து உமக்குக் கொடுக்கப்படாதிருந்தால், என்மேல் உமக்கு ஒரு அதிகாரமுமிராது" (யோவா. 19:11அ).

இத்துடன் கிறிஸ்து கூடுதலாக, ''என்னை உம்மிடத்தில் ஒப்புக் கொடுத்தவனுக்கு [அதாவது, காய்பாவுக்கு] அதிக பாவமுண்டு'' என்றும் கூறினார் (யோவா. 19:11ஆ). இயேசுவைப் பற்றி அறிவதற்குக் காய்பாவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த அதே வாய்ப்பு பிலாத்துக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருந்ததில்லை (லூக். 12:48ஐக் காணவும்). மற்றும், காய்பாவைப் போல் இந்த ஆளுநர் வெறுப்பினால் தூண்டப்பட்டிருக்கவில்லை. பிலாத்து குற்றமற்றவராக இருந்ததில்லை (அப். 4:28ஐக் காணவும்), ஆனால் பிரதான ஆசாரியரும் (அவரது செல்வாக்கினால் தூண்டப்பட்டிருந்த யூதர்களும்) மாபெரும் குற்றத்தைச் சுமக்க வேண்டியிருக்கும் (அப். 2:23, 36; 3:13-15, 17; 5:28, 30; 7:52; 13:27, 28; 1 தெச. 2:14, 15ஐக் காணவும்).

இந்த உரையாடலில் இருந்து பிலாத்து, இயேசுவை விடுவிக்க வகை தேடும் தீர்மானத்துடன் வெளியே வந்தார் (யோவா. 19:12அ; லூக். 23:20ஐக் காணவும்). இயேசு, ரோமர்கள் அல்லது யூதர்கள் ஆகியோருடைய தராதரங்களின்படித் தவறு எதுவும் செய்திருந்ததில்லை, ஆனால் அதற்கு மாறாக, "பொறாமையினாலே பிரதான ஆசாரியர்கள் அவரை ஒப்புக் கொடுத்தார்கள்"[16] (மாற். 15:9) என்பது அவருக்குத் தெளிவாயிற்று. கிறிஸ்து அடிக்கப்பட்டது யூதர்களை அமைதிப்படுத்தவில்லை, ஆனால் மற்ற வேறு வியுக்திகளும் இருக்க வேண்டும்.

என்ன செய்வதென்று ஆழ்ந்து சிந்தித்தவாறே, பிலாத்து திரும்பவும் வெளியே சென்றார்.[17] அங்கு ஒரு கூட்டம் காத்திருந்ததை அவர் கண்டார் (மாற். 15:8அ). இது இயேசுவின் மரணத்தை வேண்டிக் கொண்ட வெறியர் களின் ஒரு சிறு கூட்டமல்ல. இந்தக்கூட்டமானது ரோமர்களால் வழங்கப் பட்டிருந்த, பஸ்காவினிமித்தமான ஒரு விசேஷ சலுகையைக் கேட்பதற்கு வந்திருந்தது: ஒரு கைதியை விடுதலையாக்குதல் (மாற். 15:8; மத். 27:15; யோவா. 18:39).[18] அவர்கள் தங்கள் வேண்டுகோளை வெளியிடுகையில், இயேசுவை விடுவிப்பதற்குப் பிலாத்து இன்னொரு திட்டத்தைக் கண்டு பிடித்தார். யூதர்கள் விடுதலை செய்ய விரும்பும் குற்றவாளியைத் தேர்ந் தெடுத்தலைச் சாதாரணமாக ஆளுநர், யூதர்களுக்கே அனுமதித்து விடுவதுண்டு (மத். 27:15ஐ காணவும்). இந்த வேளையில் அவர்களின் தெரிவு செய்தலை அவர் இரு மனிதர்களுக்குள் மட்டுப்படுத்தி விடுவார்: வெறுக்கத் தக்க ஒரு குற்றவாளி மற்றும் இயேசு.

"அப்பொழுது, காவல்பண்ணப்பட்டவர்களில் பரபாஸ் என்னப்பட்ட பேர்போன ஒருவன் இருந்தான்"[19] (மத். 27:16). "பரபாஸ்" என்ற வார்த்தை யானது, "அப்பாவின் மகன்" - வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லுவதென்றால், "[என்] தந்தையின் மகன்" - என்று அர்த்தப்படுகிறது.[20] இவன், "நகரத்தில் நடந்த ஒரு கலகத்தினிமித்தமும் கொலைபாதகத்தினிமித்தமும் காவலிலே வைக்கப்பட்டிருந்தான்" (லூக். 23:19ஆ). ஒருவேளை இவன், பிலாத்து தேவாலயத்து நிதிகளை, எருசலேமில் ஒரு தொட்டிப்பாலம் கட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தியபோது எழுந்த கலகத்திற்குத் தலைவனாக இருந்திருக்கலாம்.[21] பரபாஸ் ஒரு கள்ளனாகவும் (யோவா. 18:40)[22] ஒரு கொலைகாரனாகவும்[23] (லூக். 23:19ஆ) இருந்தான். சரியான சிந்தையுடைய மக்கள் சமூகத்தில் பரபாஸைப் போன்ற மனிதர்களை விடுதலையாக்கித் திரிய விட அனு

மதிக்க மாட்டார்கள் என்று பிலாத்து நினைத்திருக்கலாம்.

ஆளுநர் மக்களுக்குப் பின்வரும் வரையறுக்கப்பட்ட தெரிவு செய்தலைக் கொடுத்தார்: "எவனை நான் உங்களுக்கு விடுதலையாக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறீர்கள்? பரபாசையோ? கிறிஸ்து என்னப்படுகிற இயேசுவையோ?" (மத். 27:18ஆ; மாற். 15:9ஐக் காணவும்). ஆளுநர், பரபாசின்மீது தாம் கொண்டிருந்த வெறுப்புடன் கூடுதலாக, ஐந்து நாட்களுக்கு முன்பு இயேசு மகிழ்வுடன் அனுபவித்திருந்த புகழ்ச்சியையும் எண்ணியிருக்க வேண்டும்.[24]

எந்தத் தெரிவை மேற்கொள்வது என்று மக்கள் தங்களுக்குள் பேசிக் கொண்டிருக்கையில், ஒருவேளை பிலாத்து, தமது யூத எதிராளிகளைச் சூழ்ச்சியினால் தாம் வென்றுவிட்டதாக நினைத்திருக்கலாம் - ஆனால் எந்த விதமான மனநிறைவும் விரைவிலேயே மறைந்து ஒழிந்தது. அவர் அங்கு அமர்ந்திருக்கையில்,[25] "அவனுடைய மனைவி அவனிடத்தில் ஆளனுப்பி: 'நீர் அந்த நீதிமானை ஒன்றும் செய்யவேண்டாம். அவர் நிமித்தம் இன்றைக்குச் சொப்பனத்தில் வெகு பாடுபட்டேன்' என்று சொல்லச் சொன்னாள்"[26] (மத். 27:19). அது அந்த அதிகாரியை அதிகம் மனக்கலக்கம்/ பயம் அடையச் செய்தது (யோவா. 19:8ஐக் காணவும்).

பிரதான ஆசாரியர்கள் மற்றும் மூப்பர்கள் கொண்டிருந்த, பிறரின் ஆவலைத் தூண்டி இணங்கச் செய்யும் வல்லமையைப்பற்றிப் பிலாத்து மிகவும் குறைவாக மதிப்பிட்டிருந்தார். அவர், பரபாசைக் குறித்துக் கூட்டத்தார் எவ்வாறு உணர்ந்தனர் என்பதையும் தவறாகக் கணக் கிட்டிருக்கலாம். பரபாஸ் என்பவன் வெறுக்கத்தக்க மனிதப் பிறவியாக இருந்த அதே வேளையில், வெறுக்கப்பட்டிருந்த ரோமர்களுக்கு எதிராக அவன் போராடியிருந்ததால், அந்தக் குற்றவாளி ஒரு உள்ளூர்க் கதாநாயகனாகியிருக்கலாம். எவ்வகையிலும், யூதத்துவத் தலைவர்கள், மக்களை "பரபாசை விட்டுவிடக் கேட்டுக் கொள்ளவும், இயேசுவைக் கொலை செய்விக்கவும்" இணங்க வைக்கக் கூடியவர்களாய் இருந்தனர் (மத். 27:20).

கூட்டத்தினர் தங்கள் முடிவை ஆளுநரிடம் தெரிவித்தபோது, அவர் அநேகமாக அதிர்ச்சியடைந்து மனக்கலக்கம் அடைந்திருக்க வேண்டும்: "ஜனங்களெல்லாரும் 'இவனை அகற்றும், பரபாசை எங்களுக்கு விடுதலை யாக்கும்' என்று சத்தமிட்டுக் கேட்டார்கள்" (லூக். 23:18; மத். 27:21ஐக் காணவும்). எச்சரிக்கையடைந்த பிலாத்து, நமது இரு பகுதிப் பாடத்தில் சித்தரிக்கப்பட்ட பின்வரும் கேள்வியைக் கேட்டார்: "அப்படியானால், கிறிஸ்து என்னப்பட்ட இயேசுவை நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?" (மத். 27:22அ). அவர்கள், "அவனைச் சிலுவையில் அறைய வேண்டும்" என்று திரும்பவும் சத்தமிட்டனர் (மத். 27:22ஆ; மாற். 15:12, 13; லூக். 23:21ஐக் காணவும்).[27]

அவர்களின் நீதியின் உணர்வுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கப் பிலாத்து முயற்சி செய்தார். அவர், "மூன்றாந்தரம் அவர்களை நோக்கி: 'ஏன், இவன் என்ன பொல்லாப்புச் செய்தான்? மரணத்துக்கு ஏதுவான குற்றம் ஒன்றும் இவனிடத்தில் நான் காணவில்லையே' " என்று கூறினார் (லூக். 23:22; மாற்.

15:14ஆ-வைக் காணவும்). இருப்பினும், அவன் பேசுவதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு நீதியைப் பற்றிய எவ்வித அக்கறையும் இல்லாதிருந்தது: "அவரைச் சிலுவையில் அறையவேண்டுமென்று அவர்கள் உரத்த சத்தத்தோடு கேட்டுக் கொண்டேயிருந்தார்கள்" (லூக். 23:23அ; மாற். 15:14ஆ-வைக் காணவும்).

தேவனுடைய மக்கள்,[28] தேவனுடைய குமாரனைப் புறக்கணித்தல் என்ற இருதயத்தை உடைக்கும் காட்சியை நாம் காண்கையில், இயேசுவைக் குறித்து, "நாங்கள் அவரைச் சிலுவையில் அறைவோம்!" என்று வேறு எவரும் ஒருக்காலும் சொல்லத் துணிந்ததில்லை என்று நாம் நினைக்கலாம். இருப்பினும், எபிரெயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர், விசுவாசத்தை விட்டு விலகிப் போகின்றவர்கள் "தேவனுடைய குமாரனைத் தாங்களே மறுபடியும் சிலுவையில் அறைந்து அவமானப்படுத்துகி[ன்றனர்]" என்று எழுதினார் (எபி. 6:6). இயேசுவின் சீஷர் என்ற முறையில் நீங்கள் அவரை விட்டு எப்போதாவது திரும்பிச் செல்லும்படிக்கு சோதிக்கப்பட்டதுண்டா? நீங்கள் அவ்வாறு செய்தால், அவரது கரங்களிலும் பாதங்களிலும் நீங்கள் புதிதாக ஆணிகளைச் செலுத்துகின்றீர்கள் என்பதை அறியுங்கள். உலகத்தில் சிக்கிக்கொண்டு ஜெயிக்கப்படுகின்ற கிறிஸ்தவர்களைக் குறித்துப் பேதுரு, "அவர்களுடைய பின்னிலைமை முன்னிலைமையிலும் கேடுள்ளதாயிருக்கும்" என்று கூறினார் (2 பேது. 2:20; வ. 21, 22ஐக் காணவும்). உங்கள் செயல்களினால் "நான் அவரைச் சிலுவையில் அறைவேன்!" என்று ஒருபோதும், ஒருபோதும், ஒருபோதும் கூறாதீர்கள்.

பிலாத்து: "நான் நடுநிலையாயிருப்பேன்" (மத். 27:24-31அ; மாற். 15:15-20அ; லூக். 23:23-25; யோவா. 19:12-16)

கும்பலானது இயேசுவைச் சிலுவையில் அறையும்படித் தொடர்ந்து கூச்சலிட்டுக் கொண்டிருக்கையில், "அவர்கள் இட்ட சத்தம் மேற்கொண்டது" (லூக். 23:23ஆ). இயேசுவின் மரணத்தைத் தவிர வேறு எதுவுமே யூதர்களைத் திருப்திப்படுத்தாது என்பது பிலாத்துவுக்கு அதிகம் அதிகமாய்த் தெளிவாயிற்று.

யூதத் தலைவர்கள், "இவனை விடுதலை பண்ணினால், நீர் இராயனுக்குச் சிநேகிதனல்ல; தன்னை இராஜாவென்கிறவனெவனோ அவன் இராயனுக்கு விரோதி" (யோவா. 19:12ஆ) என்று சத்தமிட்டபோது, ஆளுநருக்குள் எஞ்சியிருந்த கொஞ்ச எதிர்ப்பும் இடிக்கப்பட்டது. அந்த வேளையில் திபேரியு என்பவர் இராயராக இருந்தார் (லூக். 3:1ஐக் காணவும்). திபேரியுவின் ஆட்சியினுடைய பிற்பகுதியானது "காரணமற்ற பொறாமை, சந்தேகம் மற்றும் கொடுமை" ஆகிய குணங்களைக் கொண்டிருந்தது.[29] "Maiestas minuta அதாவது, மாநிலத்தைப் பாதுகாப்பதில் தவறினார்" என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டுப் பல அதிகாரிகள் (ரோமாபுரிக்குத்) திரும்பவும் அழைக்கப்பட்டனர்.[30] பிலாத்துவின்

பதவிநிலை மிகவும் இளைத்த நிலையில் இருந்ததால், அவர் தம்மீது யூதர்கள் முறைப்படியான ஒரு முறையீட்டுமனுவை [இராயரிடம்] முன்வைக்கும் இடர்ப்பாட்டை மேற்கொள்ள துணியவில்லை.[31]

ரோம அதிகாரத்துவத்தின் அடையாளமான நியாயாசனத்தில் அமர்ந்த பிலாத்து (யோவா. 19:13ஆ), இயேசுவைத் திரும்பவும் கூட்டத்தாருக்கு முன்பாகக் கொண்டுவரச் செய்தார் (யோவா. 19:13அ). அவர், "இதோ, உங்கள் ராஜா!" (யோவா. 19:14இ) என்றார். அவர்கள், "இவனை அகற்றும், அகற்றும், சிலுவையில் அறையும்" என்று சத்தமிட்டார்கள் (யோவா. 19:15அ). அதற்குப் பிலாத்து, "உங்கள் ராஜாவை நான் சிலுவையில் அறையலாமா?" என்று கேட்டார் (யோவா. 19:15ஆ). "பிரதான ஆசாரியர் பிரதியுத்தரமாக: 'இராயனேயல்லாமல் எங்களுக்கு வேறே ராஜா இல்லை' என்று பதில் கூறினார்கள்" (யோவா. 19:15இ)!

வெறுப்பு என்பது சிந்தையை மூடிமறைத்து நியாயத்தீர்ப்பை அழித்து விடுகிறது என்பதற்கு எப்போதாவது நமக்கு ஒரு பரிபூரணமான ஆதாரம் தேவைப்பட்டால், அதற்கு இங்கு ஒரு உதாரணம் உள்ளது: "இராயனே யல்லாமல் வேறே ராஜா இல்லை?" தேவன் இஸ்ரவேல் ஜனங்களை ஆள்பவராக இருக்கவில்லையா? (சங். 10:16; மத். 5:35)? அவர்களுக்கு ராஜாவாக இருக்கப்போகும் மேசியாவின் வருகைக்காக அவர்கள் காத்திருக்கவில்லையா? (சக. 9:9; மத். 21:5)? யூதத்துவ உயரதிகார வர்க்கத்தினர், தங்கள் குரோத உணர்வினால் பட்சிக்கப்பட்ட நிலையில், ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகப் பற்றிக் கொள்ளப்பட்டிருந்த பரிசுத்த மான சத்தியங்களைக் கைவிட்டனர்.

இந்த வேளை முழுவதிலும், கூட்டமானது, "அவனைச் சிலுவையில் அறைய வேண்டும்!" (மத். 27:23) என்று உச்சரித்துக் கொண்டிருந்தது, அது "ஒவ்வொரு ரோமனும் அச்சம் கொள்ளும் வகையில், பொங்கிப் பெருகும் இணைவிசையாக இருந்தது, ஏனென்றால் கலகம் என்பது அதன் இருதயம் போன்ற மையப்பகுதியாக இருந்தது."[32] *யூதேயாவின்மீது பிலாத்து ஆளுகை செய்யத் தகுதியானவரா என்ற கேள்வியை எழுப்பக் கூடிய ஒரு கலகம் நிச்சயமாகவே எழும்பவிருந்தது. ஆளுநர் தமது பதவி மற்றும் குற்றமற்ற மனிதர் ஒருவரை விடுதலை செய்தல் ஆகிய இரண்டிற்கும் இடையில் ஒன்றைத் துரிதமாகத் தேர்ந்துகொள்ள வேண்டியிருந்தது. முடிவெடுப் பதற்கு வெகுநேரமாகவில்லை: அவர் இயேசுவைக் காப்பதற்கான எல்லா முயற்சிகளையும் கைவிட்டார் (மத். 27:24அ-வைக் காணவும்).*

பிலாத்து, ஒரு பாத்திரத்தில் தண்ணீர் கொண்டுவரும்படி கூறி, "தண்ணீரை அள்ளி, ஜனங்களுக்கு முன்பாகக் கைகளைக் கழுவி: 'இந்த நீதிமானுடைய இரத்தப்பழிக்கு நான் குற்றமற்றவன்; நீங்களே பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்' என்று கூறினார்" (மத். 27:24இ). யூதர்களுக்கு இந்த அடையாளத்துவமான செய்கை நன்கு பழக்கமாயிருந்தது (உபா. 21:1-9; சங். 26:6; 73:13ஐக் காணவும்).[33] *பிலாத்து, பொறுப்பில் இருந்து தம்மை விடுவித்துக் கொள்ள முயற்சி செய்தார்; ஆனால் ரோம ஆளுநர் என்ற வகையில் அவரது தீர்ப்பே இறுதியானது என்ற உண்மை இன்னமும் நிலைத்திருந்தது. அவர் தமது கைகளில் படிந்த அழுக்கைக் கழுவ முடிந்தது,*

ஆனால் தமது இருதயத்தில் இருந்து குற்றத்தைக் கழுவ முடியாதிருந்தது.

"இயேசுவை நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?" என்ற கேள்வியைப் பொறுத்தமட்டில், பிலாத்து "நான் நடுநிலையாயிருப்பேன்" என்று பதில் அளிக்க முயற்சி செய்தார். இயேசுவைக் குறித்து எவரொருவரும் நடுநிலையாயிருக்க முடியாது என்பதே பிரச்சனையாக உள்ளது. கிறிஸ்து, "என்னோடே இராதவன் எனக்கு விரோதியாயிருக்கிறான்" என்று கூறினார் (மத். 12:30அ). கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி முடிவெடுக்கத் தவறுதல் என்பது அவரைப் புறக்கணிக்கும்படி முடிவெடுத்தலாக உள்ளது. இயேசு, ''என்னைத் தள்ளி என் வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொள்ளாதவனை நியாயந்தீர்க்கிறதொன்றிருக்கிறது; நான் சொன்ன வசனமே அவனைக் கடைசிநாளில் நியாயந்தீர்க்கும்" என்று தெளிவாய்க் கூறினார் (யோவா. 12:48). நீங்கள் கர்த்தரைக் குறித்து உங்கள் முடிவை மேற்கொள்ளும்போது நடுநிலையாக இருத்தல் என்பது ஒரு விருப்பத் தேர்வாக இருப்பதில்லை.

பிலாத்து, இயேசுவின் மரணம் குறித்துத் தமக்குக் குற்றமில்லை என்று உரிமைகோரிய பின்பு, அவர் கூட்டத்தை நோக்கி, "நீங்களே பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று கூறினார் (மத். 27:24ஈ). அவர்கள், "இவனுடைய இரத்தப்பழி எங்கள்மேலும் எங்கள் பிள்ளைகள்மேலும் இருப்பதாக" என்று சொன்னார்கள் (மத். 27:25). அந்த வார்த்தைகளைக் கொண்டு, யூதர்கள் தேவனுடைய சொந்த குமாரனைக் கொன்ற குற்றத்தை என்றென்றைக்கும் தங்களுடையது என்று ஏற்றுக்கொண்டனர்.[34]

பிலாத்து, "ஜனங்களைப் பிரியப்படுத்த மனதுள்ளவனாய்'' (மாற். 15:15அ) "அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டபடியே ஆகட்டும் என்று பிலாத்து தீர்ப்புசெய்து, கலகத்தினிமித்தமும் கொலைபாதகத்தினிமித்தமும் காவலில் போடப்பட்டிருந்தவனை அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடியே விடுதலை யாக்கி"[னான்] (லூக். 23:24, 25அ). பின்பு அவர் இயேசுவை "சிலுவையில் அறையும்படிக்கு ஒப்புக்கொடுத்தான்" (மத். 27:26ஆ).[35]

வரலாற்றை மாற்றும் இந்தத் தீர்ப்பு கூறப்பட்ட இடத்தை யோவான் குறிப்பிட்டார்: ''தளவரிசைப்படுத்தின மேடையென்றும், எபிரெயு பாஷையில் கபத்தா[36] *என்றும் சொல்லப்பட்ட இடத்திலே'' (யோவா. 19:13இ).*[37] *இந்த அப்போஸ்தலர் [இந்தத் தீர்ப்புக் கூறப்பட்ட] நாளையும் குறிப்பிட்டார்: "அந்த நாள் பஸ்காவுக்கு ஆயத்தநாளும்" (யோவா. 19:14அ). சந்தர்ப்பப் பொருளில் இந்தச் சொற்றொடரானது, எட்டு நாள் பண்டிகையான ஓய்வுநாளுக்கு ஆயத்தநாளைக் குறிக்கிறது (யோவா. 19:31; மாற். 15:42; லூக். 23:54ஐக் காணவும்). யோவான் அந்த நாளில் தீர்ப்புக் கூறப்பட்ட நேரத்தைக்கூடக் குறிப்பிட்டார்: ''ஆறுமணி நேரமுமா யிருந்தது" (யோவா. 19:14ஆ). யோவான், ரோமர்களின் மணிக்கணக்கையே பயன்படுத்தினார் என்பது தெளிவு.*[38] *அந்தக் கணக்கீட்டின்படி, "ஆறுமணி நேரம்'' என்பது காலை 6:00 மணியாக இருந்திருக்கும். யோவான், ஏறக்குறைய ஆறுமணி நேரமுமாயிருந்தது என்று கூறியதால், அது சற்றுத் தாமதமான நேரமாக இருந்திருக்க முடியும், ஆனால் பிலாத்து கும்பலுக்கு ஒப்புக்கொடுத்த வேளையானது இன்னும் அதிகாலை நேரமாகவே இருந்தது.*

பிலாத்து இயேசுவைச் சிலுவையில் அறையும்படி தமது படைவீரர்களிடம் ஒப்புக்கொடுத்தார். அவரைச் சிலுவையில் அறைவதற்கும் மரிப்பதற்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்த இரு குற்றவாளிகளைச் சிலுவையில் அறைவதற்கும் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய நேரம் எடுத்துக் கொண்டது (மாற். 15:25ஐக் காணவும்).[39] படைவீரர்கள் அந்த நேரத்தை தாங்கள் முன்பு தொடங்கியிருந்த கொடுமையான "விளையாட்டை" திரும்பச் செய்து நேரம் போக்கினர்.[40] இந்த வேளையில், "போர்ச் சேவகருடைய கூட்ட முழுவதும்" கர்த்தரைப் பழிப்பதிலும் ஏளனம் செய்வதிலும் கலந்து கொண்டது (மாற். 15:16-19; LB*; மத். 27:27-30ஐயும் காணவும்).*

கடைசியாக, தண்டனையை நிறைவேற்றுவதற்கு எல்லாம் தயாராயிற்று. படைவீரர்கள் "அவருக்கு உடுத்தின மேலங்கியைக் கழற்றி, அவருடைய வஸ்திரங்களை அவருக்கு உடுத்தி, அவரைச் சிலுவையில் அறையும்படி கொண்டுபோனார்கள்" (மத். 27:31).

முடிவுரை

நமது இரு பகுதி பாடத்தில் நாம், "இயேசுவை நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?" என்ற கேள்விக்கு பல பதில்களைக் கண்டுள்ளோம்:

- *யூதாஸ்: "நான் அவரை விற்றுப்போடுவேன்."*
- *பேதுரு: "நான் அவரை மறுதலிப்பேன்."*
- *சனதெரீன் சங்கத்தார்: "நாங்கள் அவரைப் பழித்துரைப்போம்."*
- *ஏரோது: "நான் ஆர்வமாக மட்டும் இருப்பேன்."*
- *திரளான கூட்டத்தார்: "நாங்கள் அவரைச் சிலுவையில் அறைவோம்!"*
- *பிலாத்து: "நான் நடுநிலையாய் இருப்பேன்."*

மக்கள் ஏன் இவ்விதமாய்ப் பதில் கொடுத்தனர்? யூதாஸ் பிசாசுக்கு இணங்கினான் (லூக். 22:3ஐக் காணவும்; யோவா. 13:27). பேதுரு பயத்திற்கு இணங்கினார் என்பது உறுதி. சனதெரீன் சங்கத்தார் விரோதம் மற்றும் தப்பெண்ணம் ஆகியவற்றிற்கு இணங்கினார்கள் (மாற். 15:10). ஏரோது தமது தேவபக்தியற்ற இயல்புக்கு இணங்கினார். திரளான கூட்டத்தார் தங்களை விடாது வற்புறுத்திய தலைவர்களுக்கு இணங்கினார்கள். பிலாத்து கூட்டத்தாருக்கு இணங்கினார் (மாற். 15:15).[41] துரதிர்ஷ்டவசமாக, இவர்களில் எவரும் தேவனுக்கு இணங்கியிருக்கவில்லை (ரோமர் 6:13).[42]

"இயேசுவை நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?" என்ற கேள்விக்கு நீங்கள் கொடுக்க வேண்டிய பதில் என்ன? உங்கள் ஆத்துமாவை இரட்சித்து உங்கள் வாழ்வை ஆசீர்வதிக்கக்கூடிய பதில் என்ன? பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று, மூவாயிரம்பேர், உண்மையில் "நாங்கள் அவரை ஏற்றுக் கொள்வோம் - அவருக்குக் கீழ்ப்படிவோம்!" என்று கூறியபோது, அதுவே சரியான பதிலாக உரைக்கப்பட்டது (அப். 2:37, 38, 41).

"இயேசுவை நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?" என்ற கேள்விக்கு நீங்கள் பதில் அளிக்க வேண்டிய வேளை வந்துள்ளது. நீங்கள் கர்த்தருக்கு உங்களை

இணங்கச் செய்வீர்கள், மறுபுறம் உங்கள் பதில் பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று யூதர்கள் கொடுத்த பதிலாகவே இருக்க வேண்டும் என்று நான் ஜெபிக்கின்றேன். அவரைத் தேவனுடைய குமாரன் என்று ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் - அவரது சித்தத்தைச் செய்யுங்கள்!

குறிப்புகள்

இயேசுவை விசாரித்த நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய ஆய்வுப் பிரசங்கம் ஒன்று இந்த புத்தகத்தில் தொடங்குகிறது.

இந்த இடமானது பிலாத்துவின் பண்பு பற்றி ஒரு பிரசங்கத்தைப் பிரசங்கிப்பதற்கு ஏற்ற இடமாக உள்ளது: "பொறுப்பை [பிறர்மீது] சுமத்த முயற்சி செய்த மனிதன்." இன்றைய நாட்களில் பலர் தங்கள் தவறுகள் மற்றும் பிழையான செய்கைகளுக்கு - தங்களைத் தவிர மற்ற ஒவ்வொருவரையும், ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் பழிசுமத்தி - பொறுப்பிலிருந்து "தங்கள் கைகளைக் கழுவி விட" முயற்சி செய்கின்றனர்: சமுதாயம், பெற்றோர்கள், வாழ்க்கைத் துணைவர்கள், மோசமான கூட்டாளிகள், மதுபானம், போதைப் பொருட்கள் இன்னும் பிற. இந்த இரு பகுதி பாடத்திலும் பிலாத்துவைப் பற்றிய துணைப்பாடத்திலும், இவரைப் பற்றிக் கணிசமான பாடக் கருத்துக்களை நீங்கள் காண்பீர்கள்.

நீயெல் போல்லார்டு அவர்கள் இந்த அதிகாரி பற்றிய பிரசங்கம் ஒன்றிற்கு வேறொரு அணுகுமுறையை மேம்படுத்தியுள்ளார்: "பிலாத்துவின் தவறுகள்."[43] அவர் நான்கு தவறுகளைக் குறிப்பிட்டார்: (1) பிலாத்து பொறுப்பைப் பிறரிடம் சுமத்த முயற்சி செய்தார் (லூக். 23:5-7), (2) அவர் பொல்லாங்குடன் உடன்பாடு செய்து கொள்ள நாடினார் (லூக். 23:13-16), (3) அவர் சூழ்நிலையிலிருந்து தமது கைகளைக் கழுவி விட முடியும் என்று நினைத்தார் (மத். 27:24), மற்றும் (4) அவர் விட்டுக் கொடுத்தார் (மத். 27:26). நீங்கள் இந்தப் பட்டியலுடன் இன்னும் சிலவற்றைக் கூட்டிக்கொள்ள முடியும்.

ஒரு கடைசிக் கருத்து இங்குள்ளது: "இதோ இந்த மனுஷன்!" (யோவா. 19:5) என்ற பிலாத்துவின் சொல்விளக்கம் (யோவா. 19:5), இயேசுவை உயர்த்தும் ஒரு பொதுவான பிரசங்கத்தை அறிமுகப்படுத்தப் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது.

குறிப்புகள்

[1]*எருசலேமில் பண்டிகை வேளையில் அமைதியைக் காப்பதற்காகப் பிலாத்து அங்கிருந்தார்; ஏரோது யூதர்கள் கருத்தில் உயர்ந்த இடத்தைப் பெறுவதற்காக அங்கிருந்தார் என்பதில் ஐயமில்லை.* [2]*ஏரோது அந்திப்பாவுடன் நல்லுறவில் இருத்தல் பிலாத்துவுக்கு அனுகூலமாய் இருந்திருக்கும்: "அந்திப்பா கூறுவதை ... திபேரியு இராயர் காதுகொடுத்துக் கேட்டார்* [Josephus, *Antiquities of the Jews* 18.2.3; 18.4.5]" (Bruce Corley, "Trial of Jesus," *Dictionary of Jesus and the Gospels*, eds. Joel B. Green and Scot McKnight [Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1992], 848). [3]*அவர்கள் இயேசுவை*

எங்கு கூட்டிச் சென்றனர் என்று நாம் உறுதியாய்க் கூற இயலாது. அரண்மனை அந்தோனியோ கோட்டையில் இருந்தது என்றால், ஏரோது அந்திப்பா அநேகமாக, நகரத்தின் மேற்குப் பகுதியில் தமது தந்தையால் கட்டப்பட்ட அரண்மனையில் தங்கியிருந்திருப்பார். பிலாத்துவின் அரண்மனை மகா ஏரோதின் அரண்மனையில் இருந்தது என்றால், ஏரோது அந்திப்பா எங்கே தங்கியிருந்தார் என்று கருத்து எதுவும் நமக்கில்லை. [4]பழங்காலத்து அரசர்கள், தங்களுக்கு வேடிக்கை காட்டுவதை மாத்திரம் முழுப்பொறுப்பாகக் கொண்டிருந்த மனிதர்களைப் பணிக்கமர்த்தியிருந்தனர். இந்த மனிதர்கள், "கோமாளிகள்" அல்லது "முட்டாள்கள்" என்று அழைக்கப்பட்டனர். வேடிக்கையான உடையணிந்த இம்மனிதர்கள், அரசரை மகிழ்விப்பதற்கு, நகைச்சுவைகள் கூறுதல், வேடிக்கையான பாடல்களை எழுதிப்பாடுதல், மற்றும் அற்பத்தனமான குறுநாடகங்களை நடித்தல் உட்படப் பல முறைமைகளைப் பயன்படுத்தினர். சிலர் எளிய மந்திர வித்தைகள் மற்றும்/அல்லது வேடிக்கை வித்தைகள் செய்தலில் கூட ஈடுபட்டனர். [5]லூக்கா 23:11ன் "மினுக்கான வஸ்திரம்'' என்பது ஏரோது தூக்கியெறிந்த உடைகளில் ஒன்றாகவும் இருந்திருக்கலாம். இது இயேசுவைக் கனப்படுத்துவதற்கல்ல ஆனால் அவரைப் பரியாசம் பண்ணுவதற்காகவே அவருக்கு உடுத்துவிக்கப்பட்டது. [6]அப். 4:28ல் ஏரோது இயேசுவை நடத்திய விதத்தைக் குறித்துக் குற்றம் சாட்டப்பட்டார். [7]ஏரோது இயேசுவைக் கண்டனம் செய்யாமல் திரும்ப அனுப்பி வைத்து விட்டபடியால், அந்த அரசர் [இயேசுவின்மீதான] குற்றச்சாட்டுகளை ஒதுக்கிவிட்டார் என்பதே பிலாத்துவின் புரிந்துகொள்ளுதலாக இருந்தது. [8]W. E. Vine, Merrill F. Unger, and William White, Jr., *"paideuo," Vine's Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words* (Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1996), 97. [9]சவுக்கால் அடிக்கப்பட்டது என்பது, யூதத் தலைவர்களை அமைதிப்படுத்த பிலாத்துவின் முயற்சிகளில் ஒன்று என்ற வகையில் இந்த வேளையில் நடைபெற்றதா அல்லது பிற்பாடு, மரணதண்டனை நிறைவேற்ற ஆயத்தச் செயல் என்ற வகையில், சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு முன்னதாக நடைபெற்றதா என்பது தெளிவற்றதாக உள்ளது. [10]J. W. Shepard, *The Christ of the Gospels* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1939), 589. ரோமர்கள் சவுக்கால் அடிக்கும் நிகழ்ச்சி பற்றிய ஒரு வரைவளவையான விவரிப்பு, மருத்துவக் கண்ணோட்டத்தில் பின்வரும் புத்தகத்தில் தரப்பட்டுள்ளது: William D. Edwards, Wesley J. Gabel, and Floyd E. Hosmer, "On the Physical Death of Jesus Christ," *Journal of the American Medical Association* (21 March 1986): 1457-58.

[11]பலஸ்தீனப் பகுதிகளில் இருந்த பல வகையான முட்செடிகளில் எதைக் கொண்டு இந்த கிரீடம் செய்யப்பட்டது என்பது நமக்குத் தெரியவில்லை. சிலர், இது இரண்டு அங்குல நீளமான முட்களைக் கொண்ட நீள முட்புதரின் சிறுகிளைகளினால் வடிவமைக்கப்பட்டது என்று நினைக்கின்றனர். எவ்வகையான முள்ளிலிருந்து செய்யப்பட்ட முள்முடியாயிருப்பினும், அது மிகவும் வேதனை நிறைந்ததாக உள்ளது - இதை நான், போதனையில் காட்சி உதவிப்பொருளாக முள்முடிகளைக் கையாண்டபோது கண்டறிந்துள்ளேன். [12]இது ஏரோதுவினால் இயேசுவின்மீது போடப்பட்ட "மினுக்குள்ள வஸ்திரமாக" இருந்திருக்கலாம். அல்லது இது ஒரு படைவீரனுக்குச் சொந்தமாயிருந்து, தூக்கியெறியப்பட்ட உடையாக இருந்திருக்கலாம். [13]பிலாத்து வழக்கமாக இயேசுவை, "இராஜா" என்ற சொற்றொடரினால் குறிப்பிட்டார் என்பதால் (மாற். 15:9, 12; யோவா. 18:39ஐக் காணவும்), இங்கு ''மனுஷன்'' என்ற சொற்றொடரின் பயன்பாடு குறிப்பிடத்தக்கதாக உள்ளது. பிலாத்து யூதர்களிடத்தில், "பாருங்கள்! இவர் வேறு எந்த மனிதரையும் போன்றே இரத்தம் சிந்துகின்றவராகவே இருக்கின்றார்! இவர் உங்கள் கவலைக்குக் காரணமாயிருக்க வேண்டிய எவரொருவரும் அல்ல" என்று

கூறியிருக்கலாம். [14]கிரேக்க வசனப் பகுதியில், ''நீங்களே'' மற்றும் ''நான்'' என்பதற்கான வார்த்தைகள் வலிவார்ந்த நடையில் உள்ளன. [15]யூதத் தலைவர்கள் பிற்பாடு [இயேசுவின்மீது] சூழ்ச்சி செய்தார் என்ற குற்றச் சாட்டுடன் திரும்பி வந்தனர் (யோவா. 19:12); இருப்பினும், இந்த நேரத்தில் அவர்கள் அரசியல் ரீதியான குற்றச்சாட்டைக் கைவிட்டவர்களாய், தாங்கள் இயேசுவை ஆக்கினைத் தீர்ப்புக்கு உட்படுத்தியிருந்ததற்கான மனரீதியான (தேவதூஷணக்) குற்றச்சாட்டை மாத்திரம் குறிப்பிட்டனர். [16]இது வெற்றிப் பிரவேசத்தையும் செவ்வாய்க்கிழமையன்று தேவாலயத்தில் நடைபெற்ற வாக்குவாதங்களில் யூதத்தலைவர்களை இயேசு தோல்வியடையச் செய்ததையும் மறைமுகமாய்க் குறிப்பிட்டிருக்கலாம். [17]சற்று நேரத்திற்கு அவர் இயேசுவை பாதுகாப்புடன் உள்ளே விட்டுச் சென்றார் என்பது உறுதி (யோவா. 19:13ஐக் காணவும்). [18]பிலாத்து யூதர்களிடத்தில், ''பஸ்கா பண்டிகையில் நான் உங்களுக்கு ஒருவனை விடுதலை பண்ணுகிற … வழக்கமுண்டே'' என்று கூறினார் (யோவா. 18:39அ). இது, பிலாத்து இந்தப் பழக்கத்தைத் தொடங்கி வைத்ததில்லை என்று சுட்டிக் காண்பிப்பதாக இருக்கலாம், ஆனால் இது அவருக்கு முன்பிருந்த ஒரு ரோம அதிகாரியால் தொடங்கப் பெற்றிருக்கலாம். அந்த நாளில் இந்தப் பழக்கம் எருசலேமில் இருந்தது என்பதற்கு வரலாற்று ரீதியாகப் பதிவு எதுவும் இருப்பதில்லை, ஆனால் இன்றைய நாட்களிலும் கூட அரசியல் தலைவர்கள், நல்ல எண்ணத்தை ஆதாயப்படுத்தும் முயற்சியில் சிறைக் கைதிகளை விடுதலை செய்தல் என்பது சாதாரணமாக நடைபெறக் கூடிய விஷயமாகவே உள்ளது. [19]ஒரு பழங்காலக் கையெழுத்துப் பிரதியின்படி, அவனது முழுப்பெயர் "இயேசு பரபாஸ்" என்பதாக இருந்தது. இதனால்தான் பிலாத்து - ''பரபாஸ்'' என்று அழைக்கப்பட்ட ''இயேசுவில்'' இருந்து கர்த்தரை வித்தியாசப்படுத்துவதற்காக - "கிறிஸ்து என்னப்பட்ட இந்த இயேசுவை" என்று பேசினார். [20]"Abba" என்பதற்கான அர்த்தம்பற்றி இந்தப் புத்தகத்தில் "தோட்டத்தில்" என்ற முன்புள்ள பாடத்தில் காணவும்.

[21]பிலாத்துவைப் பற்றிய தகவலை இந்தப் புத்தகத்தில் பொந்தியு பிலாத்து [மற்றும் இயேசுவின் மரணம்] என்ற இனிவரும் பாடத்தில் காணவும். [22]"கள்ளன்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையானது வன்முறையை மறைமுகமாய் உணர்த்துகிறது. NIVயில் "கள்ளனாயிருந்தான்" என்பதற்குப் பதில், "கலகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தான்" என்றுள்ளது. இதே வார்த்தையானது இயேசுவைக் குறித்து சனதெரீன் சங்கத்தாரின் குற்றச்சாட்டிலும் உள்ளது. [23]கலகத்தின்போது ஒருவேளை அவன் ரோமப்படை வீரர்களைக் கொன்றிருக்கலாம். [24]வெற்றிப் பிரவேசத்தின்போது இயேசு கனப்படுத்தப்பட்டிருந்தார். [25]மத்தேயு 27:19ம் வசனமானது, அவர் ''நியாயாசனத்தில்'' அமர்ந்திருந்ததாகக் கூறுகிறது. ''நியாயாசனம்'' என்ற சொற்றொடர் bema என்ற வார்த்தையிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது, இவ்வார்த்தையானது, அதிகாரிகள் அறிவிப்புகளை எடுத்துரைக்க நிற்கும் உயர்ந்த இடம் ஒன்றைக் குறிக்கிறது. [26]மூடநம்பிக்கையுள்ள அவிசுவாசிகள் கனவுகளின் மூலம் மாபெரும் கருத்துக்களை உறுதி செய்கின்றனர், ஆனால் இது, நாமும் அவ்வாறு செய்ய வேண்டும் என்று அர்த்தப்படுத்துவதில்லை. அற்புதங்களின் நாட்களில், சிலவேளைகளில் தேவன் தமது மக்களுடன் செய்தித் தொடர்பு கொள்ளுவதற்குக் கனவுகளைப் பயன்படுத்தினார் (மத். 1:20; 2:12, 13, 19, 22) - ஆனால் அது தொடர்ந்து இனியும் நடைபெறுவதில்லை. மற்றும், பிலாத்துவின் மனைவியினுடைய கனவில் இயற்கைக்கு மேலான முகமையொன்றின் தாக்கம் இருந்தது என்று நம்புவதற்குக் காரணம் எதுவும் இருப்பதில்லை. அவள் இயேசுவை, "நீதிமான்" என்று அழைத்த உண்மையானது, அவரைப் பற்றிய முன்னறிவைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. ஒருவேளை அவள், ரோமப்

போர்சேவகர்கள் இயேசுவைக் கைது செய்யப் பணிக்கமர்த்தப்பட்டது பற்றி அறிந்திருக்கலாம், அவள் நீதிமானென்று அறிந்த ஒரு மனிதர் இவ்வாறு கைது செய்யப்பட்ட விஷயம் அவள் ஒரு இரவு நேர மனக்கவலை கொண்டிருக்கக் காரணமாயிருந்திருக்கலாம். [27]பிரசங்கிக்கும் பலர், கூட்டத்தார் வாரத்தின் முதல் நாளில் "ஓசன்னா!" என்று கூறியதாகவும், ஐந்து நாட்களுக்குப் பின்பு, "சிலுவையில் அறையும்!" என்று கூறியதாகவும் குறிப்பிட்டு, மக்களின் உறுதியற்ற மனநிலையை விவரித்துள்ளனர். மக்கள் உறுதியற்ற மனநிலையுள்ளவர்களாக, சுலபமாகக் கையாளப்பட/இயக்குவிக்கப்படக்கூடும் - ஆனால், எல்லா நியாயத்துடனும் காணுகையில், ஞாயிறன்று ஆரவாரமிட்ட கூட்டத்தில் இருந்தவர்கள் வெள்ளிக்கிழமையன்று இரத்த தாகத்துடன் இருந்த கூட்டத்தில் இருந்திருக்க வேண்டும் என்று அவசியமில்லை. பண்டிகைக்கு எருசலேமில் ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் கூடிவந்திருந்தனர். [28]ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக, இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் தேவனால் தேர்ந்து கொள்ளப்பட்ட மக்களாய் இருந்தனர். [29]J. W. McGarvey and Philip Y. Pendleton, *The Fourfold Gospel or A Harmony of the Four Gospels* (Cincinnati: Standard Publishing Co., 1914), 717. [30]A. N. Sherwin-White, "Pilate, Pontius," *The International Standard Bible Encyclopedia*, rev., gen. ed. Geoffrey W. Bromiley (Grand Rapids. Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1986), 3:868.

[31]பிலாத்துவின் பயங்கள் நன்கு வேரூன்றியவைகளாய் இருந்தன. ஒரு சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு, அவர்மீது ஒரு முறையீடு வைக்கப்பட்டது, அவர் தமது பதவிலிருந்து நீக்கப்பட்டார். இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ள பொந்தியு பிலாத்து [மற்றும் இயேசுவின் மரணம்] என்ற இனிவரும் துணைப்பாடத்தில் பிலாத்துவைப் பற்றிய குறிப்புகளைக் காணவும். [32]Walter Wangerin, Jr., *The Book of God: The Bible as a Novel* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1996), 801. [33]அமெரிக்காவில், நாங்கள் "I wash my hands of the matter" என்று கூறுவதை இன்னமும் பயன்படுத்துகின்றோம். தமிழ்நாட்டிலும் கூட, நாம் "அந்த விஷயத்தைக் கைகழுவி விட்டேன்" என்று இன்னமும் பயன்படுத்துகின்றோம். இது, "இதைக் குறித்து நான் எதுவும் செய்ய விரும்புவதில்லை" என்று அர்த்தப்படுகிறது மற்றும் "இதற்கப்பால் எது நடந்தாலும் அது எனது தவறல்ல" என்று மறைமுகமாக அர்த்தப்படுகிறது. [34]இந்த உண்மையானது வார்த்தைகளிலோ அல்லது செய்கைகளிலோ யூத இனத்திற்கு எதிரான கருத்தை நியாயப்படுத்துவதில்லை. ஏதாவது ஒரு வகையில், சில வேளைகளில் நம்மில் பலர் கிறிஸ்துவைச் சிலுவையில் அறைந்துள்ளோம் மற்றும் அவரை அவமானப்படுத்தியுள்ளோம் (எபி. 6:6ஐக் காணவும்). யூதர்களோ அல்லது புறஜாதியாரோ, யாராயிருப்பினும் நாம் அனைவருமே தேவனுடைய கிருபை தேவைப்படுகிற பாவிகளாயிருக்கின்றோம் (சந்தர்ப்பப் பொருளின்படி ரோமர் 3:23ஐக் காணவும்). [35]யோவான் 19:16ல், "அப்பொழுது அவரைச் சிலுவையில் அறையும்படிக்கு அவர்களிடத்தில் ஒப்புக்கொடுத்தான்" என்றுள்ளது. சந்தர்ப்பப் பொருளில், "அவர்களிடத்தில்" என்பது ஆசாரியர்களைக் குறிப்பிடுகிறது, ஆனால் யூத ஆசாரியர்கள் இயேசுவைச் சிலுவையில் அறையவில்லை. இந்தச் சொல்லாக்கமானது, பிலாத்து இந்தத் தலைவர்களின் மனவிருப்பத்திற்கு ஒப்புக்கொடுத்தான் என்று மாத்திரம் அர்த்தப்படுகிறது. [36]"கபத்தா" என்றால் "உயர்த்தப்பட்ட இடம்" என்று அர்த்தப்படுகிறது. இது bema என்ற கிரேக்க வார்த்தையின் அதே அர்த்தம் கொண்டதாக உள்ளது. [37]அந்தக் கல்தளம் எங்கிருந்தது என்பதைத் தொடக்க கால வாசகர்கள் நன்கு அறிந்திருப்பார்கள், ஆனால் நம்மால் அதை உறுதியாய் அறிய இயலாது. அந்தோனியா கோட்டை இருந்த இடத்தில் ஒரு கல்தளம் இருந்ததைப் புதை பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் அடையாளப் படுத்தியுள்ளனர், ஆனால் "கல்தளம்" என்பது ஏரோதின் அரண்மனையில் இருந்தது

என்று சிலர் நம்புகின்றனர் (பிரட்டோரியம் பற்றிய முந்திய கலந்துரையாடலில் காணவும்). [38]யோவான் சுவிசேஷ விவரமானது மற்ற மூன்று சுவிசேஷ விவரங்களை விடப் பல பத்தாண்டுகள் பிந்தி, எருசலேம் நகரத்தின் அழிவுக்குப் பிற்பாடு எழுதப்பட்டிருக்கலாம், எனவே அவர் ரோமர்களின் காலக்கணக்கீட்டைப் பயன்படுத்தியிருப்பார் என்பது தெளிவு. யூதக் கணக்கீட்டின்படி ஒரு புதிய நாளானது சூரியன் மறைவின்போது தொடங்கிற்று; ரோமர்களின் கணக்கீட்டின்படி, ஒரு புதிய நாளானது (இன்றைய நாட்களில் நாம் காலத்தைக் கணக்கிடுவதுபோல) நள்ளிரவில் தொடங்கிற்று. யூதக் கணக்கீட்டு முறையைப் பயன்படுத்திய மாற்கு, இயேசு *மூன்றாம் மணிவேளையில்* (மாற். 15:25) - அதாவது காலை 9:00 மணிக்கு சிலுவையில் அறையப்பட்டார் என்று கூறினார். யூதக் கணக்கீட்டு முறையைப் பயன்படுத்திய மத்தேயு, *ஆறாம் மணிவேளை* முதல் *ஒன்பதாம் மணிவேளை* வரை - அதாவது 12:00 மணி முதல் 3:00 மணிவரை - பூமியெங்கும் அந்தகாரம் உண்டாயிற்று என்று கூறினார் (மத். 27:45; மாற். 15:33; லூக். 23:44ஐக் காணவும்). அதற்குப் பின்பு இயேசு மரித்தார் (மத். 27:46-50; மாற். 15:34-37; லூக். 23:44-46). யோவான் கூறிய "ஆறாம் மணி" வேளை என்பது இந்த நாள் வரிசை அட்டவணையில் பொருந்துவதற்கு, அவர் ரோமர்களின் கணக்கீட்டு முறைமையைப் பயன்படுத்தினார் என்பது மாத்திரமே ஒரே வழியாக உள்ளது. [39]பிலாத்து இயேசுவுக்கு காலை சுமார் 6:00 மணியளவில் தீர்ப்பிட்டதால் (யோவா. 19:14ன் மீதான குறிப்புகளைக் காணவும்), இயேசுவுக்குத் தீர்ப்பிடுதல் மற்றும் அவர் சிலுவையில் அறையப்படுதல் ஆகியவற்றிற்கு இடையில் ஒரு சில மணி நேரங்கள் கடந்திருந்தன. இந்த நேரமானது அநேகமாக, அவசியமான தயாரிப்புப் பணிகளை மேற்கொள்ளப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். [40]இந்த வேளையில் இவ்விளையாட்டில் ஒரு கோல் கூடுதலாகப் பயன்பட்டது, முதலில் இது ஒரு செங்கோல் என்ற வகையில் ஏளனமாய்ப் பயன்படுத்தப்பட்டது, பின்பு இது இயேசுவை அடிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது (மத். 27:30).

[41]பல்வேறு வகையான வலியுறுத்தங்களுக்கு இணங்குதல் என்பதன் கருத்தானது, Warren W. Wiersbe, *The Bible Exposition Commentary* vol. 1 (Wheaton, Ill.: Victor Books 1989), 101 என்ற புத்தகத்தில் இருந்து வருகிறது. [42]பிற்பாடு, பேதுரு தேவனுக்கு இணங்கினார், மற்றும் பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று கூடியிருந்த திரளான மக்கள் கூட்டத்தில் சிலரும் இணங்கினார்கள் - ஆனால் இந்தப் படிப்பில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட காலவேளையின்போது, இவர்களில் எவரும் அவ்வாறு இணங்கியிருந்ததில்லை. [43]Neal Pollard, "Pilate's Mistakes," *Vigil* (November-December 2001): 53-54.